

UZASADNIENIE

Powódka I. G. wniosła przeciwko Skarbowi Państwa Sądowi Rejonowemu w B. pozew o zwolnienie spod egzekucji:

- stołu drewnianego ciemny brąz;
- krzeseł drewnianych jasny brąz;
- kanapy wersalki jasny brąz;
- monitora (...) Lite (...);
- komputera składak;
- fotela skórzanego;
- pralki B. C. xx6;
- telewizora d. w kolorze srebrnym,

zajętych u powódki przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bytomiu J. W. w sprawie o egzekucyjnej o sygn. KMS 92/15, przeciwko R. G.. Wraz z pozvem powódka wniosła o zabezpieczenie powództwa poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego, w części dotyczącej skierowania egzekucji do wskazanych ruchomości do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy.

Uzasadniając swoje stanowisko powódka oświadczyła, że jest właścicielką mieszkania, w którym komornik dokonał zajęcia ruchomości, o których mowa w pozwie. Ponadto powódka zakwestionowała ustalenia komornika dotyczące przedmiotów, które zostały zajęte, zwracając uwagę, iż jako jedną z zajętych ruchomości wpisano „stół drewniany ciemny brąz”, podczas gdy w mieszkaniu powódki znajduje się jedynie stół czarny. Prócz tego I. G. wskazała, że w lokalu, w którym doszło do zajęcia ruchomości dłużnik przebywa od roku 2012, kiedy to został pozbawiony majątku (w tym przedmiocie prowadzona jest sprawa przez Prokuraturę Rejonową w Katowicach).

Uzasadniając wniosek o udzielenie zabezpieczenia powódka wskazała, że przedmioty zajęte podczas egzekucji komorniczej swoją wartością przekraczały wartość przedmiotu postępowania.

Postanowieniem z dnia 21 marca 2016 r. Sąd udzielił zabezpieczenia powództwa poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniosł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania. Stanowisku powódki zarzucono bezzasadność oraz fakt, iż zostało wniesione z przekroczeniem terminu ustawowego. Podkreślono, że zgodnie z art. 841 § 3 k.p.c. powództwo o zwolnienie spod egzekucji można wytoczyć w terminie miesiąca od dnia dowiedzenia się o naruszenia prawa. W niniejszej sprawie strona dowiedziała się o naruszeniu prawa w dniu 11 czerwca 2016 r, w którym komornik dokonał zajęcia ruchomości, czego naocznym świadkiem była powódka. Tym samym wniesione w dniu 15 lutego 2016r powództwo należy uznać z przedawnione.

Pismem procesowym z dnia 7 czerwca 2016 r. powódka podniosła, że bieg przedawnienia powództwa został skutecznie przerwany przez wniesienia skargi na czynności komornika w dniu 15 czerwca 2015 r. Nadto rozszerzyła powództwo o dokonanie ustalenia czy ruchomości objęte pozvem stanowią własność strony powodowej czy dłużnika.

Sąd ustalił:

Pozwany złożył u Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bytomiu J. W. wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko R. G.. Komornik w ramach wszczętej egzekucji, w dniu 11 czerwca 2016 roku, zajął stół drewniany ciemny brąz, 6szt. krzesel drewnianych jasny brąz, kanapę wersalkę jasny brąz, monitor (...) Lite (...), komputer składak, fotel skórzany, pralkę B. C. xx6 oraz telewizor D. w kolorze srebrnym znajdujący się w posiadania dłużnika.

W protokole zajęcia ruchomości wskazano, że dłużnik jako właściciela zajętych ruchomości wskazywał powódkę. Powódka była obecna podczas zajęcia ruchomości.

(zlecenie egzekucyjne k.1 akt komorniczych, protokół zajęcia ruchomości, k. 14 akt komorniczych, zawiadomienie powódki o dokonany zajęciu z dnia 12 czerwca 2015r, wraz z potwierdzeniem odbioru przez powódkę k. 17,19 akt komorniczych)

Sąd zważył:

Powództwo jako wniesione po terminie podlegało oddaleniu.

Podstawą prawną wnoszonego przez powódkę żądania stanowi art. 841 § 1 k.p.c., zgodnie z którym osoba trzecia może w drodze powództwa żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa. W myśl § 3 powództwo można wnieść w terminie miesiąca od dnia dowiedzenia się o naruszeniu prawa, chyba że inny termin jest przewidziany w przepisach odrębnych.

Powództwo ekscydencyjne należy - obok powództwa opozycyjnego - do środków obrony merytorycznej. Chroni nie dłużnika, lecz wyłącznie osobę trzecią, zmierza do zakwestionowania zasadności lub dopuszczalności egzekucji, mimo że osoba trzecia nie zarzuca niezgodności z prawem dotychczas dokonanych czynności. Uzyskane przez powoda zwolnienie od egzekucji jest w istocie zakazem prowadzenia egzekucji do przedmiotu oraz uchylenie skutków procesowych zajęcia. Składając wniosek o zwolnienie z egzekucji osoba trzecia nie zwalcza tytułu egzekucyjnego, a sprzeciwia się prowadzeniu egzekucji z zajętego przedmiotu. Powództwo ekscydencyjne może być wytoczone po wszczęciu postępowania egzekucyjnego, a w zasadzie dopiero po dokonaniu zajęcia. Nie może być wytoczone po zakończeniu postępowania egzekucyjnego, bowiem jest wówczas bezprzedmiotowe. Należy podkreślić, że skuteczność powództwa z art. 841 § 1 kpc uzależniona została od zachowania wskazanego w § 3 terminu do jego wniesienia. Przepis ten nadaje wskazanemu terminowi cechy terminu prekluzyjnego, który w związku z tym nie może zostać przywrócony.

Jak słusznie wskazuje Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12 grudnia 2007 r. V CSK 275/07 „dniem, w którym strona dowiedziała się o naruszeniu prawa, jest - według art. 841 § 3 k.p.c., - dzień, w którym strona faktycznie dowiedziała się o zajęciu przedmiotu, a nie dzień, w którym mogła się o nim dowiedzieć przy dołożeniu należytej staranności”.

W rozpatrywanej sprawie powódka dowiedziała się o zajęciu wskazanych w pozwie przedmiotów w dniu 11 czerwca 2015 r. podczas czynności egzekucyjnych. Nadto została odrębnym pismem zawiadomiona o zajęciu w dniu 15 czerwca 2016 r. Wobec czego uznać należy, iż termin do wniesienia przez nią powództwa o zwolnienie od egzekucji liczyć należy właśnie od dnia zajęcia tj. od dnia 12 czerwca 2015 roku. Z powyższego wynika, iż termin ten upłynął z dniem 12 lipca 2015 roku. Powódka, składając pozew dopiero w dniu 15 lutego 2016 roku, przedmiotowego terminu nie dochowała.

Za nietrafioną trzeba uznać argumentację powódki, zgodnie z którą wniesiona przez nią skarga na czynności komornicze oznaczała skuteczne przerwanie biegu terminu do wniesienia powództwa z art. 841 kpc. Termin odnoszący się do powództwa o zwolnienie zajętego przedmiotu od egzekucji nie może być uważany za element toku postępowania egzekucyjnego. Postępowania wszczętego takim powództwem nie można utożsamiać z postępowaniem egzekucyjnym lub kwalifikować jako czynność postępowania egzekucyjnego (por. uchwała SN z dnia 17 lipca 2017 r., III CZP 57/07, OSP 2009, nr 4, poz. 41, z glosą J. Jankowskiego, OSNC 2008/9/97). Do postępowania egzekucyjnego należą natomiast skarga na czynności komornika oraz wniosek o uchylenie zajęcia ruchomości. Pomędzy tymi czynnościami

nie ma konkurencji, z tego też względu wniesienie skargi na czynności komornika nie wyklucza jednoczesnego wytoczenia powództwa o uchylenie zajęcia nieruchomości. Tym samym brak jest podstaw do przyjęcia, że termin do wniesienia powództwa ekscydacyjnego ulega „odroczeniu” bądź „zawieszeniu” na czas postępowania w wyniku skargi na czynności komornika bądź innych skarg i wniosków w postępowaniu egzekucyjnym (por. wyrok SA w Krakowie z dnia 13 marca 2013 roku, I ACa 1164/12).

Rozstrzygając kwestię skutków przekroczenia terminu z art. 841 § 1 k.p.c. należy podzielić pogląd przedstawiony w Uchwale Sądu Najwyższego z dnia 17 lipca 2007 r. III CZP 57/07, iż wprowadzony w art. 841 § 3 k.p.c. miesięczny termin do wytoczenia powództwa o zwolnienie zajętego przedmiotu od egzekucji jest terminem prawa materialnego, a co za tym idzie, jego niezachowanie nie pociąga za sobą odrzucenia pozwu, lecz oddalenie powództwa. M. – prawny charakter terminu wiąże się z brakiem możliwości jego przywrócenia (H. P., Komentarz do Kodeksu Postępowania Cywilnego cz. III wyd. LexisNexis, W. 2006

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w punkcie 1 orzeczenia.

Konsekwencją tego rozstrzygnięcia było orzeczenie o kosztach procesu zgodnie z normą art. 98 kpc, zasądające od powódki na rzecz pozwanego kwoty 1.200,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Kwota ta odpowiada wysokości opłaty za udzieloną pomoc przez adwokata wynikającej § 8 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2015 r. poz. 1801).

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.